

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN, Bezitsvorming en Publiek-
B.V.D. rechtelijke Bedrijfsorganisatie

's-Gravenhage.

25 OCT. 1957

~~xxxxxx~~ Stadhoudersplantsoen 25

FA 8914/18

P
V

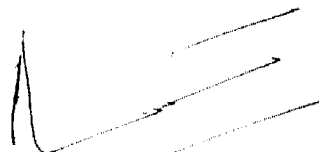
No.: 422.598
Bijl.: 1.

Betr.: VANHAUTE en zijn bezoek
aan Nederland.

GEHEIM

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport aan te
bieden betreffende het bezoek van VANHAUTE aan Nederland.

HET HOOFD VAN DE DIENST



Mr. J.S. Sinninghe Damsté

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President
Plein 1813 no. 4
te
'S-GRAVENHAGE.

G E H E I M

VANHAUTE EN ZIJN BEZOEK AAN NEDERLAND.

S a m e n v a t t i n g

De Fransman Georges VANHAUTE, secretaris van de VVI-Chemie/WVV, verbleef van 13-20 september j.l. in Nederland.

Gedurende die week woonde hij enkele EVC-vergaderingen bij. Bekend werd, dat hij op twee dezer vergaderingen het woord voerde. Bovendien bracht hij een bezoek aan een viertal Nederlandse bedrijven in Amsterdam, Hilversum en Groningen.

De EVC had M. MEYER als hoofd van haar Bureau Buitenland aan hem toegevoegd.

De landelijk secretaris van de EVC-bond Chevofa, aangesloten bij genoemde VVI, sprak over deze maatregel zijn afkeuring uit. Hij had namelijk om de komst van de VVI-functionaris naar Nederland verzocht en de bezoeken aan de bedrijven voorbereid. Bij de bezoeken aan een tweetal bedrijven was VLIETMAN zelfs niet aanwezig. Tegenover VANHAUTE gaf hij de wens te kennen MEYER slechts te willen zien als tolk en dan nog alleen, wanneer daar behoefte aan bestond. In dit verband pleitte hij voor een grotere zelfstandigheid der EVC-bonden bij het onderhouden van internationale contacten.

VANHAUTE zou deze kwestie bij het VVI-secretariaat in discussie brengen, terwijl VLIETMAN deze aangelegenheid in het EVC-verbondsbestuur aan de orde zou stellen.

In antwoord op vragen, die EVC-verbondsbestuurders hem stelden, gaf VANHAUTE de VVI-visie weer op de Euromarkt, de bestedingsbeperking en de eenheid der arbeidersklasse.

Voorts gaf hij zijn persoonlijke mening over de Hongaarse opstand in de november-dagen van 1956.

VANHAUTE EN ZIJN BEZOEK AAN NEDERLAND.

Enige biografische gegevens.

De secretaris van de VVI-Chemie/WVV (Vak Verenigings Internationale voor werkers in de olie- en chemische industrie en aanverwante bedrijven, aangesloten bij het WVV), Georges VANHAUTE (geboren 25-7-1907 te Faches....., wonende Rue Brançon 120 te Parijs), verbleef in september 1957 gedurende een week in Nederland.

Betrokkene, Fransman van geboorte, verricht zijn werkzaamheden voornamelijk te Praag. Ongeveer eens per drie maanden brengt hij een kort bezoek aan zijn woonplaats Parijs.

VANHAUTE was reeds op 15-jarige leeftijd in loondienst van een Franse vakbond. Later trad hij toe als lid van de Chemische vakbond, geaffilieerd aan het Wereldvakverbond, dat destijds nog meerdere vakbondspolitieke stromingen vertegenwoordigde. Nadat in 1948 de sociaal-democraten zich daarvan hadden afgescheiden, deed hij zijn intrede in het secretariaat van de VVI-Chemie.

Ten aanzien van zijn buitenlandse reizen naar de Verenigde Staten verklaarde hij, dat het hem als gevolg van een inreisverbod niet mogelijk is daar rechtstreeks naar toe te gaan. Bij zijn laatste bezoek aan de USA zou hij er in zijn geslaagd via Panama en Venezuela binnen te komen.

Blijkens zijn paspoortgegevens vertoefde hij van 17-6 tot 15-7-1957 te Costa Rica. Omstreeks 1 juli bracht hij vandaar tussentijds een bezoek aan Mexico.

Johannes VLIETMAN (23-3-1919), landelijk secretaris van de bij genoemde VVI aangesloten Chevofa/EVC (algemene Bond van werkers in de chemische-, voeding- en fabriekmatige bedrijven), had om VANHAUTE's komst naar Nederland verzocht. Ook verrichtte hij vele voorbereidende werkzaamheden die met het bezoek van de VVI-functionaris verband hielden.

Bezoek aan Nederland.

Op 13 september j.l. arriveerde de VVI-functionaris uit Parijs via Brussel in Nederland om op 20 september d.a.v. per vliegtuig van Schiphol te vertrekken met bestemming Praag. Hij werd uitgeleide gedaan door enkele EVC-ers, o.w. het hoofd van het Bureau Buitenland der

G E H E I M

EVC, Maurits MEYER (28-5-1905) en A.W. de VROOME (19-3-1913), chauffeur in loondienst der EVC.

Een zegsman beschreef VANHAUTE als een echt arbeiderstype, dat veel begrip toonde voor de moeilijkheden, waarmee de communistische vakbeweging in Nederland heeft te kampen.

Gedurende zijn aanwezigheid in Nederland voerde hij zijn gesprekken in het Frans, die door MEYER voornoemd werden vertaald. De Fransman bleek bovendien in staat te zijn zich enigszins in het Duits verstaanbaar te maken. Van deze taal bediende hij zich namelijk in persoonlijke gesprekken met drie vooraanstaande hoofdbestuurders van twee EVC-bonden, n.l. eerdergenoemde VLIETMAN van de Chevofa/EVC en J. GROTENBOERS (26-5-1920) en W.P. SINDORF (31-3-1914) van de Grafische/EVC.

In Nederland was hij aanwezig op:

1. een hoofdbesturenvergadering van de EVC, die op 14-9-1957 te Amsterdam werd gehouden;
2. een vergadering van de EVC rayon Oude-Pekela op 17-9-1957, waar hij een inleiding hield over o.m. de bestedingsbeperking;
3. een bespreking met verbondsbestuurders der EVC te Amsterdam op 18-9-1957; en
4. een bijeenkomst van de Plaatselijke Centrale der EVC te Wormerveer op 18-9-1957, waar hij eveneens het woord voerde.

Voorts bezocht hij:

- a. de verffabriek NV Ripolin te Hilversum;
- b. het bedrijf van Ketjen NV voorheen Kon. Zwavelzuurfabrieken te Amsterdam;
- c. het bedrijf van Electro Zuur- en Waterstoffabriek NV te Amsterdam; en
- d. de stocartonindustrie in het Noorden des lands.

Het bezoek aan deze bedrijven was door de Chevofa-bestuurder VLIETMAN voorbereid.

Internationale EVC-binding via het hoofd van het Bureau Buitenland der EVC.

De rol, die het hoofd van het Bureau Buitenland der EVC, Maurits MEYER tijdens VANHAUTE's aanwezigheid in Nederland vervulde, was voor

- VLIETMAN-

G E H E I M

VLIETMAN een doorn in het oog.

Hoewel laatstgenoemde het initiatief had genomen om de VVI-functionaris naar Nederland te doen komen en er voorts voor had gezorgd, dat VANHAUTE in de gelegenheid werd gesteld enkele bedrijven te bezichtigen, werd - overigens volgens vaststaand EVC-gebruik - MEYER voornoemd aan de buitenlander toegevoegd. Bij de bezoeken aan de bedrijven van "Ketjen" en "Electro" te Amsterdam was VLIETMAN zelfs niet aanwezig. In verband hiermede gaf VLIETMAN in een persoonlijk onderhoud met VANHAUTE te kennen deze toestand niet langer te accepteren. Hij wenste MEYER slechts te zien als tolk en dan nog alleen, wanneer daar behoefte aan bestond. Hij pleitte voor een grotere zelfstandigheid der EVC-bonden bij het onderhouden van internationale contacten. Het was hem bekend dat MEYER brieven van EVC-bonden, die via zijn Bureau gingen ter verzending naar het buitenland, soms op eigen gezag niet doorzond.

VANHAUTE zou deze kwestie bij het secretariaat van de VVI in discussie brengen, terwijl VLIETMAN deze aangelegenheid in het EVC-verbondsbestuur aan de orde zou stellen.

Euromarkt en bestedingsbeperking.

In antwoord op vragen, die EVC-verbondsbestuurders hem hadden gesteld, gaf VANHAUTE de VVI-visie weer op de Euromarkt en de bestedingsbeperking. Hij stelde, dat door de Euromarkt de arbeiders gebonden zouden worden aan maatregelen van de Europese Economische Gemeenschap (EEG), die hen weinig goeds zouden brengen. De bestedingsbeperking noemde hij een maatregel, die niet alleen voor Nederland maar voor geheel West-Europa van kracht is. Ook hierover sprak hij in afkeurende zin.

Ter bestrijding hiervan oordeelde hij een internationale conferentie onder leiding van de VVI het meest aangewezen middel. Niettemin verwachtte hij daarvan niet veel heil, omdat bij mislukking van zo'n conferentie zou blijken, dat er internationaal weinig belangstelling zou bestaan voor het voeren van agitatie tegen de Euromarkt en de bestedingsbeperking.

Daarom achtte hij het beter hiertegen acties in te zetten per bedrijf of per afdeling om daarna op basis van de bestaande mogelijk-

G E H E I M

heden te komen tot agitatie per afzonderlijk West-Europees land. Hij merkte daarbij op, dat de VVI voorshands onvoldoende in staat zou zijn dergelijke acties voor te bereiden. Hij sprak daarom als zijn persoonlijke mening de wenselijkheid uit om specialisten in deze college's op te nemen, die - geheel op de hoogte zijnde van de West-Europese toestanden - in staat zouden zijn dergelijke acties te organiseren tegen de groeiende eenheid der ondernemers in de EEG.

Eenheid der arbeidersklasse.

Sprekende over de Europese economische samenwerking bracht VANHAUTE naar voren, dat als tegenwicht van de EEG het vormen van een hecht contact der arbeiders een eerste eis zal zijn, zowel internationaal als nationaal.

a. Internationaal

Hij achtte het van zeer groot belang dat de EVC contacten ging leggen met vakbewegingen in de buurlanden. Hoewel in de nabuurstaten Engeland, België en West-Duitsland zelfstandige vakorganisaties, die bij het WVV zijn aangesloten ontbreken, leek het hem toch wel mogelijk gegevens uit te wisselen met arbeiders uit de in die landen bestaande vakbonden. Deze zouden dan op hun leiders druk kunnen uitoefenen om in bepaalde zaken door hen gewenste uitspraken te doen.

b. Nationaal.

VANHAUTE bleek volledig op de hoogte te zijn van de moeilijkheden waarmee de EVC te kampen had bij haar pogingen de eenheid onder de Nederlandse arbeiders tot stand te brengen. Toch moest naar zijn mening de EVC daarvoor blijven ijveren, in het bijzonder door contact op te nemen met NVV-ers.

In dit verband merkte VANHAUTE op, dat de Russen in het WVV-bestuur geen begrip hebben voor de toestanden in de West-Europese landen. Veelal schrijven zij het niet tot standkomen van de begeerde eenheid toe aan de sectarische instelling van de West-Europese communistische vakorganisaties, zoals de EVC in Nederland en de CGT in Frankrijk. Pogingen worden aangewend om hen van deze gedachten af te brengen door er op te wijzen, dat het juist de leiders der erkende

G E H E I M

bonden zijn, die zich een arbeidersvijandige houding aanmatigen.

Deze opmerking ontlokte de Chevofa-bestuurder VLIETMAN de uitspraak, dat de Russen in het WVV achter de schermen een enorme invloed hebben en alles dicteren, terwijl de Italianen en Fransen daarin slechts als loopjongens worden gebruikt.

Hongaarse gebeurtenissen.

Voorts gaf VANHAUTE als zijn persoonlijke visie nog een relaas over de opstand van het Hongaarse volk in de novemberdagen van 1956.

Hij stelde zowel de Hongaarse regering als de Hongaarse vakbeweging hiervoor verantwoordelijk, die ontoegankelijk bleken voor de kritiek van de arbeidersklasse op hun beleid.

Volgens hem was vóór de opstand ongeveer 99% van de werknemers in de Hongaarse vakbeweging georganiseerd. Deze telde evenwel onder haar leden een groot aantal fascisten. Als voorbeeld haalde hij een Metaalbedrijf te Boedapest aan waar 2000 arbeiders werkzaam waren. Onder de 99% georganiseerden bevonden zich 700 fascisten. Daarom zouden de fascisten er in zijn geslaagd door middel van deze vakorganisatie een groot gedeelte van het Hongaarse volk voor hun opstand te winnen.

Volgens hem zou de Hongaarse vakbeweging na het Sowjet-Russische ingrijpen op andere leest zijn geschoeid. Nu is slechts 60% van de arbeiders in de Hongaarse vakbeweging georganiseerd, maar fascistische (lees:ongewenste) elementen zijn daaruit verwijderd.

22 oktober 1957